

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. X. Dum Ecclesiastici sunt instrumenta, per quæ multa bona obveniunt proximo, hinc conveniens est, ut in ipsis resplendeat vera probitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

compenset operam, in illarum cura, suble-
vamine, ac conservatione in via salutis im-
pensam, non video, quomodo ab illarum ad-
jutorio sese aliquis possit subtrahere, sed, ad
exemplum Christi pro illarum salute, non po-
tius debeat exponere media sua temporalia,
sed etiam sanguinem proprium.

Caput Decimum.

*Dum Ecclesiastici sunt instrumenta, per
qua multa bona obveniunt proximo,
hinc conveniens est, ut in ipsis re-
splendeat vera Probitas.*

Sanctus Clemens Papa, Constitutionum
Apostolicarum Lib. 7. Cap. 32 ut persuade-
ret, ac inculcaret populo honorem sacerdo-
tibus exhibendum, tribus usus est motivis,
quæ calcarium instar, utramque urgerent ac
propellerent partem; illum, ad omnem respe-
ctum debitum, nos, ad vocationi nostræ cor-
respondendum: *Honorate sacerdotes, ut Domi-
nos, ut beneficos, ut bene vivendi auctores.*

Vult ergo Pontifex, ut respiciamur, ac
honoremur tanquam Domini, *ut Dominos*;
de facto enim dedit nobis Salvator domini-
um animarum, dum illas nostræ directioni,
obedientiæ, ac authoritati subiecit; Ex hac

Nansi

Veras
dominicas

M
H

ratione semper mansit Ecclesia, à primis
 que sæculis, in usu ac consuetudine, hono-
 randi titulo *Patris* illos, quibus incumbit
 ninarum cura, quales sunt Religiosi ac Sacer-
 dotes, titulusque ille, non solum amore me-
 primit, sed & denotat auctoritatem: *Sacer-
 ti thronus in cælis collocatus est, & de cælestibus
 negotiis pro nunciandi habet auctoritatem.*
 me putetis hæc dicere, inquit sanctus Chri-
 softomus, *Hom. 5. de verb. Isaia.* quasi mea
 essent considerationes, aut conceptus, *Quod
 hæc dicit: Deus enim ipse sua auctoritate in-
 fragabili id confirmat: Quaecumq; ligaveris
 per terram, erunt ligata & in cælis, quaecumq;
 solveris super terram, erunt soluta & in cælis.*
Matth. 16. v. 19. Tam verum est, sortitos nos
 illud dominium, ut in alio loco phrasi magis
 ampliore idem Sanctus id confirmat: *l. 3. de
 sacrd. omnium rerum cælestium potestas, illis à Deo
 concessa:* volebat dicere: *Omniū thesaurorum
 quos cælum continet, Domini ac Patroni con-
 stituti, ac denominati sunt Sacerdotes, quos
 secundum prudens suum beneplacitum effuso
 dere, ac ex iis animas Fidelium possent ditare. Et
 hoc certè à fortiori verum est, si enim in po-
 testate nostra positus sit Altissimi Filius, ita ut
 ad prolationem paucorum verborum no-
 strorum promptissimè de cælis descendat in
 terram: *Quomodo non etiam cum illo omnia**

nobis donavit? Petit Apostolus scribens ad Romanos Cap. 10. v. 6. *Quis ascendet in caelum, aut quis descendet in abyssum?* Cui tanta est concessa potestas, cui tam extraordinaria facultas indulta est, ut ad ipsum ascendat Empyreum caelum, eademq; autoritate descendat ad ipsum Baratri profundissimum, latens in terrae centro? Hanc habent jurisdictionem, hanc auctoritatem brachia, ac manus Sacerdotum, quæ dum super pœnitentem extendunt, solumq; ab illis duo proferuntur verba: *Absolute* vi eidem aperiunt Paradisum, infernum occludunt: *Sed quid dicit scriptura? propè est verbum in ore tuo. ad Rom. 10. v. 8.*

Ut beneficos. Hoc est secundum sancti Clementis motivum, quo adhortatur laicos, ut sacerdotes suspiciant ac venerentur tanquàm suos benefactores. Consecrati sumus oleo sacrosancti Chrismatis: *Oleum effusum nomen* Cant. 1. v. 2. ut denotetur, nostram illam inunctionem factam esse in beneficium universalis populi, & sicut oleum a libi aspersum, largè latèq; se solet diffundere, ita liberalitas, ita beneficentia Ecclesiasticorum sequaqua versum inter homines, maximè inter miseros sese debeat extendere, ac dilatare. Et hanc putò esse causam, quod respectu obligationis huiusmodi beneficentiæ, redditus,

Nansi

Verus
de
Nansi

ac proventus clericorum, illorumque *Pr* neque
benda, vocentur beneficia. Debent nos *alios*
 spicere homines, tanquam patres, ac *confil*
 tores animarum suarum, illas enim in *discon*
 Baptismalibus regeneravimus, easdem *da pa*
 Eucharistico nutrimus, ut *Medici* & à vultu *confo*
 ribus, aliisque infirmitatibus spiritualibus *li mo*
 curamus, adhortamur illos tanquam *ad ult*
 stri, defendimus orationibus, ac sacrificiis *tuno*
 tanquam patroni; *Quid ultra debuimus* *anima*
cere, & non fecimus? & qua via *Quin*
 qua methodo, quo amplius monstra *dene*
 possunt medio suam erga populum *rech*
 neficientiam Ecclesiastici? An fortè, *pugn*
 modo ordinario illi benefaciant? *rum*
 Erratum est. An non centies millies *les, e*
 comparabilius est, per sacramentalem absolu *posit*
 tionem à vinculis infernalibus expediri, *qui n*
 in libertatem filiorum Dei, aut gaudere *ratio*
 reditate eorumdem, quam frui exiguo *Quar*
 næ grano terrenæ beneficentiæ? Prius autem *atque*
 à nobis semper recipit Populus, vi Divina *fidias*
 assurance, scripto confirmatæ: *Verba*
qua ego locutus sum vobis, spiritus & vita *malig*
sunt, Ioan. 6. v. 64. hæcque ita à nobis in *culat*
 versa Ecclesia dispersa sunt, indiesque in *Ha*
 omni loco dispensantur, ut nemo sit, qui *fol. 54*
 eorum fructu, per ministerium nostrum, *auge*
spect

nequeat frui, ac gaudere. Et verò, ad quos
 alios habet recursum populus, pro suo
 consilio, pro adiutorio, pro sopiendis
 discordiis, reconciliandis animi, firman-
 da pace, pro sua in magnis tribulationibus
 consolatione, pro refectione portarum cœ-
 li moribundis, agonizantibus, eorumque
 ad ultimam luctam dispositione, pro oppor-
 tuno adiutorio, necessariaque subventione
 animarum in purgatorio, nisi ad Sacerdotes?
 Quinam alii, præter Sacerdotes, vigilant
 de nocte, ac contra astuti infernalis serpentis
 technas ac insidias pugnant, eludunt, ac ex-
 pugnant? S. Bernardus super illa Cantico-
 rum; *serm. 76. in Cant. Invenerunt me vige-
 les, qui custodiunt civitatem, optime ad pro-
 positum meum scribit: Quam boni vigiles,
 qui nobis dormientibus ipsi pervigilant, quasi
 rationem reddituri pro animabus nostris.
 Quam boni custodes, qui vigilantes animo,
 atque in orationibus pernoctantes, hostium in-
 sidias sagaciter explorant, anticipant consilia
 malignantium, deprehendunt laqueos, retia-
 cula dissipant, machinamenta frustrantur.*

Hanc ob causam S. Carolus, *act. eccl. Med.
 fol. 547.* summè zelosus pro conservanda ac
 augenda Sacerdotum reverentia, ac re-
 spectu in populo, ordinavit, ut non desi-
 nant

Nansi

Verus
de iustisM
V

nant hominibus proponere fastidia, laboria no-
 res, ac vigiliis, quas pro illis pati, ac ac rec-
 bire deberent: *Proponent illis molestias, vita illi-
 curas, vigiliis, quas populi causâ sustinenturâ no-*
 Sed quid de beneficentia ista volumus in-
 ultra id, quod in quadam synodo assertissimè
 Blesensis? *Sacerdos dicitur, quasi sacris à re-
 dans; dat enim sacrum de Deo, id est, prædivina
 tionem, sacram Deo orationem, sacrum in nostro
 id est, & carnem, & sanguinem, dat sacrum modis
 pro Deo, id est, exemplum. De Sacerdotibus Religi-
 scripsit S. Polycarpus sancto Ignatio, quod si
 ille in domo Dei sit quasi primogenitus, do serv-
 totum incumbat onus familiæ Christi, mus fi-
 nemque œconomix habeat curam populi
*In domo Dei velut filios familias majoribus
 divinorum bonorum œconomos, socios præce-
 DEI.**

Bene vivendi auctores. Hoc est tertium *cam fa-*
 ultimumque sancti Clementis motivum, no- *Augu-*
 Ecclesiasticos plurimum, imo unicè conce- *iplos i-*
 nens. Honorius, dignissimus Augustodun- *qua D-*
 nensis Ecclesiasticus, *Lib. 1. gemma anima. ca-*
 182. dum tractat de nomine Presbyteri, pa- *clesia-*
 nostra instructione scripto hæc reliquit *esse in-*
Presbyter dicitur, præbens iter, scilicet popu-
lo de exilio hujus mundi, ad patriam cœlesti-
Regni. Cœlum, prout omnes sciunt, pa- *simili-*
 rit

labria nostra est, ob illudque creati sumus,
 ac recreati, id est, redempti. Verum quia in
 vita ista, tanquam in exilio, partim ex na-
 turae nostrae contaminatae fragilitate, partim
 ex inimici nostri infensissimi pariter ac astu-
 tissimi insidiis, saepius erramus, ac multo-
 rum à recta ad caelum semita deflectimus, hinc
 divina Providentia, semper excubans pro
 nostro bono, intenta semper nostris com-
 modis, tot ordinavit sacerdotes, tantum
 Religiosorum constituit numerum, tot ele-
 git sacros ministros, qui pro ducibus popu-
 li servirent. Clarissimam hujus rei habe-
 mus figuram in libro Josuæ, c. 3. v. 6. ubi dum
 populus Hebraeus Jordanem transire debe-
 bat, mandatum fuit sacerdotibus, ut illum
 praecederent, atque iter per aquarum vor-
 tices panderent: *Ait ad Sacerdotes, tollite ar-
 cam foederis, & praecedite populum.* Sanctus
 Augustinus *Serm. 36. ad Fratres.* condecorat
 ipsos insigni hoc elogio: *Negotiatores eorum,
 quae Dei sunt.* Quasi diceret: Debent Ec-
 clesiastici esse mercatores providi, debent
 esse intenti, non ut emant grana, procurent
 jumenta, equos permutent, aut diven-
 dant, cellas vino, dum bono pretio est, re-
 pleant, ut carius deinde divendant, harum,
 similiaque rerum mercatores esse non de-
 bent,

Nansi

Verus
de iustis

Nansi

bent, sed animarum, quarum lucrum
 quarum commodum, ac emolumen-
 tum, omni possibili modo procurare
 dere debent. *Eorum, quae DEI sunt*
mercatores. S. Carolus, *Act. Eccl.* " *Ma-*
fol. 345. vocat illos interpretes, ac nuntios
 Dei: *Sacerdotes Dei interpretes & internuntii*
quidam sunt: Ut sciamus, quod instat
 terpretum, per preces & orationes, à Deo
 ejus debeamus investigare ac inquirere
 luntatem, illamque deinde in pulpitis,
 privatis colloquiis populo annunciare;
vina voluntatis iudices vocat nos pariformiter
 ter S. Prosper, *Lib. 2. de Vit. contempl. cap. 1.*
 tanquam internuntii per obsecrationes
 stras, negotia terræ cum cælo pertractamus.

Verum enim verò, ut in aliis vitam
 tuosam ac bene regulatam instillemus,
 alios ad virtutem, ad probitatem provocamus,
 summe necessarium est, ut illos bono
 exemplo præcedamus. S. Bernardus
 quadam sua epistola ad vivum delineavit,
 expressit verum Ecclesiasticum: *Nihil sum-*
quærat, sed tantum Dei honorem, aut salutem
proximorum, aut utrumque; hoc enim agere
non solum implebit Pontificis officium, sed
etymologiam nominis, pontem utique se ipsum

cruciaciens inter Deum & proximum. Pertin-
it ponsiste usque ad Deum ea fiducia, qua non
re suam, sed illius gloriam quarit; pertingit usque
ad proximum ea pietate, qua & ipsi, non sibi
rodesse desiderant. 1. cap. 3. v. 2. Ex quibus,
quis non videat, juxta mentem ac senten-
tam Divi Bernardi, sacerdotes non sibi so-
is debere vivere, sed potius saluti proxi-
morum, ut illos exemplo suo, suaque in-
culcata vita ad DEUM deducant, ac
quasi indice viam monstrent; id quod tam
necessarium est pro lucro animarum,
ut Sanctus Ambrosius, scribens super ista
D. Pauli verba ad Timotheum 1. cap. 3. v. 2.
Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, pro
nostra instructione dicat: debet hujusmodi vi-
tam habere immaculatam, atque compositam, ut
omnes in illum, & in ejus vitam, velut in ex-
emplar aliquod excellens, intueantur; Si
enim vita illorum sit vitiosa, quomodo
auctores, quomodo duces possunt esse
aliis, ad vitam virtuosam? Si sal infatu-
atum fuerit, in quo salietur? Ad ni-
hilum valet ultra, nisi ut conculcetur ab homi-
nibus; placuitque Salvatori designare non
esse causam aliam ob quam a Laicis deridea-
mur, ac despiciamur, quam dum vident nos
servire nostris appetitibus pravisque deside-
riis

Nausi

Veneris
de...
...

...

riis, se autem à nobis exhortari, ut virtutibus nihil e-
 amplectantur; hocque idem de Ecclesiasticis possit et
 ad Eugenium Papam scripsit S. Bernardus *vitiositate*
Lib. 4. de consid. cap. 6. Aut ceteris honestiores, S. Leo
fabula omnibus sunt. Verum, non solum *us, &*
 cerdotes, ac Ecclesiasticos irrident sæculari *pore, no-*
 si non videant bono sibi ab illis præluce- hanc op-
 præiri exemplo, ast etiam occasionem *imus, no-*
 arripiunt, sese suis in turpitudinibus, ac *rire del-*
 leribus magis confirmandi, ac stabiliendi *cludo*
 primo suæ Prophetiæ capite plangit *lib. ad Frat.*
 Propheta universalem Hebræismi, à *capit. vos ma-*
 usque ad calcem, corruptelam: *A pl-*
pedis, usque ad verticem capitis, non est in e-
nitatis, rationem hujus reddit, quia, omne
put languidum, & omne cor mœrens. Per *Ut Ecc-*
 figuratur sacerdotium, prout explicat S. *era*
 rillus Alexandrinus, quia primum est, qui *E O i-*
 vivit ac movetur inter omnia nostra me- *E ani-*
 bra, ac sensus: si ergo sacerdotes serviant *suader-*
 varitiæ, si superbiæ, libidini, hyprocrysi, *pheta-*
 rumnè est alia membra, quæ sunt populi *pheta-*
 languescere, infirmari, imo planè defici- *Ecce, o-*
 Hæc deplorabat in Sacerdotibus veteris *perdas,*
 gis cum Isaia S. Cyrillus; sanctus autem *stituti-*
 brosius in lege nova, novum planctum *scit*
 bit de nostris: *Qui, caput videntur esse* *scanda-*
clesia, morbo suo fraternum vitiant corpus, *nem E-*

nihil ex totius corporis compage insauciatum
 possit evadere, quod negligentium sacerdotum
 vitiositas non infecerit. Idem omnino sentit
 S. Leo Papa: Ep. 87. Totius familia Domini sta-
 bulum, & ordo nutabit, si quod requiritur in cor-
 dibus, non inveniatur in capite. Juxta regulam
 hanc operemur, actionesque nostras diriga-
 mus, ne, dum populo cœlum referare ac ape-
 rire debemus, eidem illud occludamus. Con-
 cludo ergo cum sancto Augustino: *serm. 36.*
ad Frat. Nolite cœlum claudere; clauditis, dum
capite vos malè vivere ostenditis.

Caput Undecimum.

*Ut Ecclesiastici per reprehensionem vitia
 eradicent in aliis, necessaria est illis
 vita irreprehensibilis.*

EO ipso, quod deputati sumus ad regimen
 animarum, debet unusquisque sibi per-
 suadere, spectare ad se id, quod olim Pro-
 pheta Jeremiæ edixerat Deus, *Cap. I. v. 10.*
Ecce, constitui te, ut evellas, & destruas, & dis-
perdas, & dissipes, & aedifices, & plantes. Con-
 stituti itaque sumus, ac consecrati, ut inter
 Fideles tollamus abusus, evellamus vitia,
 scandala auferamus è medio per prædicatio-
 nem Evangelicam ac per correctionem, ac le-
 gi-

Nansi

Vernis

de castig

Nansi